

CARTEA 2 CORINTENI

Introducere

Pavel le scrie a doua epistolă celor din Corint. El era contestat în Corint de niște apostoli mincinoși, care se pare, erau iudaizatori (așa ne sugerează accentul pus de Pavel în cap.3, pe faptul că ei sunt slujitori ai unui Nou Legământ). Pavel răspunde diferitelor acuzații ale iudaizatorilor și se laudă în Hristos cu performanțele sale apostolice. El folosește adesea pronumele NOI. El are în vedere echipa sa misionară. Deci, când spunem NOI, el nu se referă la noi, credincioșii, ci la NOI, apostolii și misionarii care am pus temelie, adică Hristos. Pavel nu se apără în felul lumii. El se laudă în Hristos și o face nu de dragul numelui său, ci de dragul Corintenilor. Apostolii mincinoși îi chemau la o altă Evanghelie. Mesagerul Evangheliei era Pavel. Dacă mesagerul era compromis, mesajul era compromis și el. Iudaizatorii din Corint nu doar că îl denigrau pe Pavel, dar veneau și cu o altă Evanghelie (vezi 2 Corinteni 11:1-5). Miza nu era doar relația dintre Pavel și Biserica din Corint, ci însăși mântuirea Corintenilor. Acești apostoli mincinoși se pare că nu propovăduiau împotriva lui Isus, ci vesteau un alt Isus. Vom încerca să analizăm pe parcursul epistolei în ce consta acest alt Isus pe care Îl propovăduiau ei. Cert este că în joc era pus destinul etern al celor din Corint. Iată că războiul spiritual împotriva Bisericii din Corint a continuat. Dacă prin prima epistolă Pavel a reușit să îi scape de la moarte, și ei au fost receptivi mesajului său și s-au pocăit de faptele lor moarte, cel rău a venit cu un nou atac. Așa cum am învățat în 1,2 Împărați, războiul spiritual împotriva Templului Domnului, respectiv împotriva oricărei Biserici locale este cumplit și se duce până la capăt. Cel rău nu s-a lăsat descurajat de faptul că Biserica din Corint s-a pocăit de păcatele ei și s-a smuls din capcanele în care intrase. El a venit cu noi capcane. Și de data aceasta a venit cu apostoli mincinoși care să frângă legătura dintre Corinteni și cel care îi salvase data trecută din ghiarele diavolului, și anume Pavel. Pavel, era părintele lor spiritual și glasul Cuvântului. El era resursa prin care Domnul i-a izbăvit. Diavolul vroia acum să frângă relația dintre Corinteni și această minunată resursă apostolică a adevărului și Cuvântului, pentru ca acești Corinteni să fie o pradă ușoară. Deci dacă există anumite resurse prin care Dumnezeu ne izbăvește din anumite capcane ale celui rău, acesta va urmări să frângă legătura noastră cu aceste resurse tocmai pentru ca următoarea dată să nu mai putem apela la ele și să nu mai putem fi izbăviți. Deci privește în viața ta care sunt principalele resurse prin care Dumnezeu te-a izbăvit din capcanele celui rău. Mare atenție și veghează la legătura cu aceste resurse. Cel rău va încerca să te îndepărteze de ele pentru a nu mai putea ieși data viitoare din lațul pe care ți-l va așeza.

Deci în această epistolă, Pavel vorbește mai mult despre sine. Cel care a generat scrierea acestei minunate epistole a fost diavolul, care l-a denigrat pe Pavel în ochii Corintenilor. Cel rău a lovit bine și Corinteni au cedat în primă fază. Dar cel rău nu știa că această înfrângere a Corintenilor va cauza scrierea unei epistole cu o importanță aparte care va străbate secolele și va încuraja milioane și milioane de credincioși. Domnul nu se sperie de înfrângerile cauzate de cel rău Bisericii sale. Prin harul și înțelepciunea sa El este gata să transforme aceste înfrângeri în biruințe și mai mari. De multe ori, marile biruințe se nasc din

marile înfrângeri. De multe ori anumite înfrângeri spirituale trezesc pe anumiți creștini din somn, le descoperă bolile și slăbiciunile și încep procesul de vindecare a acestora. În urma înfrângerii Corintenilor, Pavel scrie această epistolă care are o importanță aparte în Noul Testament. Pavel a fost menit de Domnul să fie un model pentru toți creștinii din toate veacurile. Într-adevăr, scopul lui Dumnezeu este să ne transforme după chipul și asemănarea lui Hristos. În Evanghelia, Domnul ne revelează chipul lui Hristos Isus, și Îl așează pe acesta în contrast cu Fariseii care ne învață despre principalul obstacol al transformării noastre după chipul lui Isus, și anume: religiozitatea. Iar apoi Domnul ne descoperă modelul lui Pavel cel care s-a lăsat transformat de harul lui Dumnezeu și a putut spune: “Călcați pe urmele mele căci și eu calc pe urmele lui Hristos.” Și Domnul l-a ales să fie o pildă în acest sens pentru toți credincioșii din toate veacurile (vezi 1 Timotei cap.1:12-16). Strategia lui Dumnezeu este minunată. El îl alege pe Pavel pentru a fi acest model și nu pe Ioan de exemplu. Pavel era cel care a prigonit Biserica. Din pricina lui au murit creștini și poate alții s-au lepădat. Pavel a fost un anticrist al secolului 1. Și pe acest om, harul lui Dumnezeu l-a luat și l-a transformat atât de mult ca el să devină o pildă pentru toți creștinii. Pavel și-a risipit primii 30 de ani de viață în afirmare de sine, ipocrizie și falsă religiozitate. Era un fanatic, un om mândru care a prigonit Biserica Domnului. Și pentru Pavel, a prigoni Biserica Domnului este dacă vreți, cel mai mare păcat. El se consideră pe sine cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, pentru că a prigonit Biserica Domnului. De asemenea se consideră cel dintâi păcătos. Pavel avea pe conștiința sa sufletele celor care au murit sau s-au lepădat din pricina lui. Privirile lor dinaintea morții, moartea lor, lepădarea lor, au bântuit memoria lui Pavel până la moarte. Pavel a trebuit să trăiască cu aceste amintiri până la capăt. Cu siguranță că a fost iertat și a primit iertarea, dar în mod cert nu a fost ușor pentru Pavel nici când s-a întors la Domnul, și nici după aceea. Dar pe acest om al Satanei, Domnul l-a transformat prin harul Său atât de mult! Ce încurajare pentru noi! Ce mare este harul lui Dumnezeu! Dacă pe acest om Domnul l-a transformat atât de mult, El ne poate transforma și pe noi! Dacă pe acest om, harul l-a eliberat de o asemenea mare vinovăție și a putut să își recapete demnitatea și să devină marele propovăduitor al Evangheliei, harul poate face același lucru pentru noi. Iată de ce este așa de importantă epistola către Corinteni, căci ea vorbește așa de mult despre Pavel. Vom privi la el și vom învăța enorm. El ne va descoperi pe de o parte UNDE trebuie să ajungem, dar și CALEA într-acolo. Pavel ne va vorbi despre performanțele sale spirituale, dar și despre modul său de luptă prin care a ajuns la aceste performanțe.

Epistola 2 Corinteni este cartea din Noul Testament care ne vorbește cel mai mult despre Pavel și modul său de luptă. Tocmai de aceea are o importanță aparte, dar mare atenție ca performanțele sale să nu ne descurajeze sau să ne inhibe. Avem de-a face cu Pavel, apostolul, cel transformat de Domnul. În Filipeni, el ne spune că *s-a deprins* să trăiască în belșug și în sărăcie. A fost un proces, unul de învățare și schimbare. În 2 Corinteni ne vom întâlni cu Pavel pe marile sale înălțimi spirituale. Dar să nu uităm că în spate a fost un proces. Domnul să ne ajute ca minunatul său model să nu ne inhibe ci să ne inspire, să nu ne descurajeze, ci să ne motiveze!

Deci scopul principal al lui Pavel este să se apare pe sine înaintea Corintenilor și să răspundă acuzațiilor false ale proorocilor mincinoși. De asemenea, un alt motiv al scrierii pare a fi legat de un proces de strângere de ajutoare pentru sfinți. Este posibil să fie și alte

motive ale scrierii. Vom încerca să studiem fiecare pasaj în parte și să identificăm legătura cu motivul principal al scrierii sau să descoperim și alte motive. De asemenea vom urmări și înlănțuirea logică a pasajelor.